

om der ikke kunde staves fra Fjessjorden eller Gniiben en Overfart til Grenaa. Men den højtærede Minister har naturligvis Ret i, at meget er forbedret med Hensyn til Overfartsforholdene over Bælterne siden den Tid, navnlig med Hensyn til de Midler, man nu bruger, og nægtes kan det heller ikke, at de Indvendinger, som fremkom den Gang, formentlig i samme Grad ere til Stede endnu, nemlig disse, at bliver det saa, at man ikke kan komme over Bælterne paa rimelig Maade ved de Midler, man har, saa er Kattegattet saaledes befængt med Is, at man endnu vanskeligere faar Skibsførere til at føre Skibe over Kattegat. De Indvendinger bleve fremsatte den Gang med Styrke af sagkyndige, og de have vist meget paa sig; men jeg vil sige, at man veed jo ikke, hvordan Forholdene i saa Henseende kunne stille sig. Vi se jo dog, at Gjedser heller ikke duer at stole paa, Farten over Bælterne kan ogsaa afbryde os nogle Dage. Skulde det da vise sig, at man kunde komme anderledes igennem, tror jeg med det ærede Medlem, at et Offer med en lille Bane til Gniiben alene for dette Øjeblik ikke var for stort; men som sagt, det er ikke en Nutidstank. jeg bruger den blot for at slutte mig til de Forhandlinger, der gaa ud paa, at den Odsherredbane, her ligger, bliver en Odsherredbane og ikke en Bane, særlig rettet paa at føre Odsherreds Beboere omkring alle andre Steder end ad Holbæk til Kjøbenhavn.

Indenrigsministeren (Singerslev):

Det ærede Medlem var fornøjet med, at jeg havde sagt, at for Tiden var det næppe rigtigt at tænke videre i den Retning. Ja, naar han er fornøjet med det, er jeg ogsaa tilfreds, thi jeg har kun at tale om, hvad der for Tiden ligger for — derved fortaar jeg, hvad man kan overskue for Øjeblikket eller i en nærmere Fremtid. Saa kunne vi jo for Resten lade det Spørgsmaal ligge om den interessante Jærnbane til Gniiben og Havnen der. Jeg har ikke givet nogen Statistik over Jæstransporten og har slet ikke tænkt at gøre det. Jeg har egentlig kun gisfet eller gættet paa, hvor mange Dage hvert syvende Aar man kunde vente at benytte den eventuelle eller fremtidige Forbindelse fra Gniiben til Grenaa og da sagt 10 Dage hvert 7de Aar. Dermed tænker jeg ikke paa, at der ikke skulde være Jæstransport østere; men jeg tænker ogsaa paa det Moment, som blev fremdraget nu af den ærede Taler (Berg), at Kattegattets Besejling lægger ganske alvorlige Hindringer i Vejen for en Forbindelse over

Gniiben. Jeg tror ikke, man gaar derud og over til Grenaa, før det er nødvendigt, og alle andre Veje vise sig ufremkommelige, og det vil da ikke være nogen Spøg at sejle mellem Gniiben og Grenaa. Der er den store Forskel paa Nutiden og en Fortid, der ikke ligger langt tilbage, at nu ville alle rejse, enten det saa er Sne, Storm eller Ispærring. Det respekterer man aldrig; man vil af Sted, og er det den mindste Forsinkelte, klager man straks i høje Toner og skriver det op i sine Bøger eller Aviserne og har slet ikke Respekt mere for Naturhindringer. Der er ingen Tale om den Ting; det er skændigt, at jeg ikke kan komme af Sted, hvor vanskeligt det end er at sørge derved. Jeg skal ikke give nogen Statistik, jeg har den ikke, men det vil vist findes, at der nu kræves Befordring endogsaa under Ishindringer af ligesaa mange Mennesker i Døgnet som for en Del Aar tilbage om Ugen, og deraf følger, at Jæstransport vil ingenlunde slaa til mere. Det er altfammen Fremtidsspørgsmaal; jeg har som sagt ingen Tro til, at en nærmere Fremtid vil komme til at bestætte sig for Alvor med en Havn ved Gniiben og en 3—4 Miles Jærnbane fra Nykjøbing til Gniiben. Med Hensyn til denne Jærnbane kan det ikke nægtes — det har det ærede Medlem for Vejle Amts 2den Valgkreds (Berg) jo indrømmet mig, at jeg har set rigtig paa den; ingen vil føre paa den til daglig, og naar den skal henligge i mange Aar og kun befares under de mest uheldige Forhold, vil den være lidet tiltalende. Efter at jeg har set, at de Stræfninger, jeg nævnte før, fra Nyborg til Knudshoved og fra Korsør til Hålfrov henligge Aar efter Aar ubenyttede, medens man sætter alt ind paa at komme frem ad de ordinære Ruter, har jeg i det mindste faaet nogen Skræk for at gaa til den Slags Baneanlæg, der er Tale om fra Nykjøbing til Gniiben, og maa hævde, at det vil kræve meget betydelige Udgifter, for hvilke man kunde faa mange Jærnbaneanlæg, af hvilke man turde vente at se fremtidigt Udbytte. Jeg fastholder, at der ingen Anledning er til at komme ind paa en nærmere Afgørelse af de Spørgsmaal; at tale lidt om dem kan jo aldrig skade.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.